

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

24 oktober 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN RUIMTELIJKE ORDENING

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele aankoop van het Lappersfortbos door het Vlaams Gewest

Interpellatie van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het Brugse Lappersfortbos

Met redenen omklede motie

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidiëring van waterkeerplanken en waterwegwijzers

Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening

Donderdag 24 oktober 2002

VOORZITTER : De heer Jacques Timmermans

– *De interpellatie wordt gehouden om 10.03 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Roegiers tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele aankoop van het Lappersfortbos door het Vlaams Gewest

Interpellatie van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over het Brugse Lappersfortbos

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Roegiers tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de eventuele aankoop van het Lappersfortbos door het Vlaams Gewest, en van de heer Verfaillie tot minister Dua, over het Brugse Lappersfortbos.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het zal u wellicht niet verbazen dat het dossier van het Lappersfortbos vandaag in deze commissie geagendeerd staat. Wat vorig jaar in augustus als een wat Robin Hood-achtige saga is begonnen, is vorige week op een abrupte manier tot een einde gekomen. Op 14 oktober jongleden is er een enorme politiemacht ontplooid, alsof de sniper van Washington in hoogsteigen persoon in het Lappersfortbos zat. Die politiemacht heeft alle bezetters op een zeer hardhandige manier uit het bos verwijderd.

De bezetters zaten daar omdat er sinds verschillende maanden nogal wat onduidelijkheid bestaat over het lot van het bos. De burgemeester – en met hem het hele stadsbestuur – had er graag een KMO-zone gezien. Daar heeft hij nu van afgezien. Een verbreding van de aanpalende Vaartdijkstraat blijft voor hem echter noodzakelijk om de mobili-

teit in de stad te vrijwaren. Tevens onderzocht men de planning van een busstelplaats voor De Lijn. Dit voorstel kreeg echter niet de steun van minister Stevaert. U wilde dan weer het bos aankopen om zo Brugge een volwaardig stadsbos te bezorgen.

Toch was er vanaf de aanvang grote discussie over de wijziging van het BPA, die een aantal plankosten met zich zou meebrengen. Het BPA bepaalde dat twee derde parkgebied zou worden en een derde KMO-zone. Ik wil het over dit onderdeel van het dossier nu niet verder hebben. Dat is een andere discussie. Wel wil ik het hebben over de betrokkenheid van een aantal ministers.

Ondertussen zijn er onderhandelingen tussen het Vlaams Gewest en u als afgevaardigde enerzijds en eigenaar Fabricom anderzijds. Ik wil meteen voor de commissie en tegenover u daar geen onduidelijkheid over laten bestaan. Ik ga u op dat vlak absoluut niet het vuur aan de schenen leggen. Ik wil zelfs niet weten wat de vraagprijs en het aanbod is. Dit zou de onderhandelingen te veel in gevaar brengen. Dit moeten we zeker vermijden.

Naar eigen zeggen verplichtte een gerechtelijk vonnis van 9 september burgemeester Moenaert tot de gedwongen ontruiming. Fabricom trekt enigszins een mistgordijn op. Sommigen daar stellen dat, wat hen betreft, de burgemeester nog niet hoefde te ontruimen. Anderen bij Fabricom zeggen echter dat ze wel degelijk hebben aangedrongen op ontruiming. Ook dat is dus enigszins onduidelijk.

In de media ontstond een welles-nietesspelletje, bijna op de rand van pesten. Het lijkt erop alsof de groenen de laatste weken zowat de spil geworden zijn in pesten en gepest worden. Federaal minister Michel pest de groenen. De groenen gaan op hun beurt minister Michel pesten. Burgemeester Moenaert pest minister Dua. Dit zijn dus allemaal zaken die in de pers verschenen. Mevrouw de minister, u stelde : 'Moenaert vertelt de waarheid

Roegiers

niet.' Burgemeester Moenaert zei : 'Dua komt altijd met lege handen.'

Mevrouw de minister, ik had heel concreet toch graag een antwoord gekregen op een aantal prangende vragen. Ik probeer in dit verband het verloop van de gebeurtenissen te reconstrueren aan de hand van het mailverkeer tussen uzelf en de burgemeester van Brugge.

Op 10 oktober schrijft de burgemeester aan u : 'Verwijzend naar het telefonisch onderhoud van gisteren 9 oktober, vraag ik u uiterlijk tegen 11 oktober een antwoord te geven over de onderhandelingen met de eigenaar over mogelijke aankoop.' De argumentatie van de burgemeester was dat hij na vrijdag de hele operatie – en toen wisten we misschien nog niet wat het was – niet meer kon afblazen.

Mevrouw de minister, vanuit uw kabinet is dan een mailtje teruggestuurd, met de melding dat er overleg was en is gepland met Fabricom. Uw adjunct-kabinetschef schreef : 'Het is mijn persoonlijke opvatting dat een nieuw incident – lees : uitzetting – het dossier zal schaden en een oplossing zal bemoeilijken.'

Mevrouw de minister, ik heb dan ook de volgende vraag. Had u er op een of andere manier weet van dat er een ontzetting zou gebeuren ? Wist u dat die op maandag 14 oktober zou plaatshebben ? Had u ook weet van de omvang van de middelen die door de politiediensten zouden worden ingezet ? Bent u het ook eens met de wijze waarop de politiediensten of de ordediensten hebben opgetreden ? Mevrouw de minister, ik had van u ook graag een overzicht gekregen van de inhoud en het tijdschema van de onderhandelingen met de verschillende partijen die de laatste weken, maanden en zelfs het laatste jaar zijn gevoerd en waar eventueel de knelpunten lagen.

Ik probeer hier nu een aantal belangrijke data naar voren te schuiven. U had meteen kunnen beginnen met actie op 11 augustus 2001, toen de bezetters het bos in trokken. U hebt op 12 juli van dit jaar het bos bezocht. U hebt gepraat met de bezetters. U had dan eventueel al stappen kunnen ondernemen. Misschien hebt u dat ook gedaan.

Op 23 augustus verscheen een persbericht van de burgemeester van Brugge naar aanleiding van zijn bezoek aan het Lappersfortbos. Hij deelde daarin mee dat hij een dubbel initiatief zou nemen. Hij

zou een brief schrijven aan de Vlaamse regering met de vraag of de Vlaamse regering bereid was om het Lappersfortbos aan te kopen en hij zou vragen om een nieuw gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te stellen. Hebt u die brief ontvangen ? Hebt u toen al stappen ondernomen ? Op 9 september kwam er de uitspraak van de rechtbank en op 16 september werd het vonnis uitvoerbaar. Op al die data had u de mogelijkheid om iets te ondernemen.

Is de Vlaamse regering het eens over de aankoop, de aankoopprijs en de bestemmingswijziging ? Welke argumenten hebt u gebruikt om het dossier bij uw collega's te verdedigen ? Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat nogal wat ministers bij deze zaak zijn betrokken. Minister Van Mechelen heeft destijds het BPA goedgekeurd. U hebt in september 2001 een milieuvergunning uitgereikt aan De Lijn. Het was weliswaar een vergunning voor Assebroek, maar in de vergunning werd erop gewezen dat het om een periode van 5 jaar ging om De Lijn de nodige tijd te gunnen om de verkoopovereenkomst met Fabricom af te sluiten, nieuwe gebouwen op te trekken in het Lappersfortbos en de werkplaatsen te verhuizen. Minister Stevaert tekende op 2 april een onteigeningsbesluit om de stelplaats van De Lijn mogelijk te maken. Hij herriep zijn beslissing op 22 juli. Ik kan me niet voorstellen dat op regeringsniveau niet over dit dossier werd gesproken.

Wat vindt u van de verwijten die burgemeester Moenaert aan uw adres heeft geuit ? In welke mate bemoeilijken ze de onderhandelingen ?

Fabricom heeft de voorbije dagen privé-bewakers ingezet om nieuwe bezetters de toegang tot het bos te ontzeggen. Volgens de vereniging Bos in Vlaanderen druist dit in tegen de principes van het Bosdecreet inzake de toegankelijkheid van bossen en zelfs van privé-bossen. Ik besef dat deze principes in tegenspraak kunnen zijn met het eigendomsrecht volgens het burgerlijk wetboek, maar volgens het burgerlijk recht moet aan een aantal voorwaarden worden voldaan om een bos niet-toegankelijk te maken : borden en omheiningen moeten worden geplaatst. Bij mijn weten werd in het Lappersfortbos niet aan die voorwaarden voldaan. Mogen gewone bezoekers het bos nog betreden ? Worden de bepalingen van het Bosdecreet overtreden ? Zult u stappen ondernemen tegen Fabricom opdat die bepalingen naar goed behoren worden opgevolgd ?

Mevrouw de minister, ik heb vernomen dat u vandaag antwoord zult krijgen van Fabricom. Uiter-

Roegiers

aard benieuwt het resultaat van de onderhandelingen me. Een aankondiging zou leuk zijn.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, over het dossier-Lappersfortbos werd al veel gezegd en enorm veel geschreven. Daarbij werd zowel juiste als foute informatie verspreid. Het is dan ook belangrijk om de juiste context van het dossier te schetsen.

In juni 2000, net voor de gemeenteraadsverkiezingen, werd het BPA over het Lappersfortbos unaniem goedgekeurd door de Brugse gemeenteraad. In dat BPA werd onder meer bepaald dat tweederde van het gebied parkgebied zou blijven en een derde KMO-zone zou worden. De Lijn wou in het bos een busstelplaats bouwen. Ik herhaal dat het BPA unaniem werd goedgekeurd door de gemeenteraad en dus door de leden van CD&V, sp.a, de VLD, maar ook door Agalev. Het BPA werd ook goedgekeurd door minister Van Mechelen. Ook daaruit blijkt dat de VLD achter de beslissingen stond van de Brugse gemeenteraad.

Begin augustus 2001 startte een actie die altijd kleinschalig is gebleven. Het bos, dat privé-eigendom is, werd bezet. Mevrouw de minister, beeldt u zich eens in wat er zou gebeuren als ik bij u binnenkom en uw huis of tuin bezet. *(Opmerkingen van minister Vera Dua)*

Het bezetten van privé-eigendom is een illegale actie. Op de regionale tv hebt u openlijk verklaard dat u de actie in het Lappersfortbos steunde. Het is een Vlaams minister onwaardig om een illegale actie te steunen, want ook u moet zich houden aan de rechtsregels van dit land.

De illegale bezetting duurde meer dan één jaar. In juli 2002 trok minister Stevaert zijn vergunning voor de oprichting van een busstelplaats weer in. In september vroeg de eigenaar, Fabricom, via de rechtbank eindelijk om zijn eigendom te laten ont-ruimen. De rechtbank was het eens met zijn eis en stelde dat de bezetters binnen de 72 uur het terrein vrijwillig moesten verlaten. Het vonnis was uitvoerbaar vanaf 16 september 2002.

Sommigen willen een verkeerd beeld scheppen van CD&V, maar ik benadruk dat mijn partij niet tegen bos is. Integendeel, wij zijn ervan overtuigd dat bestaande bossen in de mate van het mogelijke moeten worden behouden. We zijn er ook van over-

tuigd dat we in dit dossier geen politieke spelletjes mogen spelen. Het gaat niet op dat een hogere overheid die al beslissingen heeft genomen over het dossier, de zwartepiet doorschuift naar het lagere niveau. Het lagere niveau is er om de belangen van de regio en de stad veilig te stellen en moet er in de eerste plaats voor zorgen dat de tewerkstelling in Brugge en omstreken gegarandeerd blijft. Het zou onaanvaardbaar zijn dat Agalev bij de gemeenteraadsverkiezingen van 2006 op de proppen komt met een mooie, glanzende – en natuurlijk milieuvriendelijke en ecologisch verantwoorde – folder waarin staat dat het stadsbestuur van Brugge niets heeft gedaan aan de stijgende werkloosheid. Het stadsbestuur moet zorgen voor bijkomende tewerkstelling en bijkomende bedrijventerreinen.

Mevrouw de minister, u beweert dat burgemeester Moenaert een aantal fouten heeft gemaakt. Dinsdagavond heb ik gekeken naar het programma 'Recht van antwoord' op VTM. Tot mijn grote tevredenheid zag ik hoe uw collega, minister Stevaert, de verdediging van de burgemeester op zich nam. Hij stelde heel duidelijk dat een burgemeester verplicht is om de wet uit te voeren. Als burgemeester van een iets kleinere stad, Veurne, hoor ook ik dikwijls het verwijt dat politici de rechtsregels niet uitvoeren en niet kordaat of op gepaste wijze optreden. Minister Stevaert steunt met zijn duidelijke verklaring burgemeester Moenaert tot op zekere hoogte.

De ontruiming van het bos mag niet worden bekritiseerd, maar op één punt kan wel terecht kritiek worden geleverd : op het gerechtelijk optreden en de manier waarop de federale politie is te werk gegaan in de omgeving van het bos. Een cameraman van VTM werd er nogal hardhandig aangepakt. Dit alles valt echter helemaal niet onder de verantwoordelijkheid van de burgemeester. De actie werd trouwens niet alleen voorbereid door de burgemeester, want ook de federale minister van Binnenlandse Zaken was bij de ontruiming betrokken.

Het kan zeker in vraag worden gesteld of de bezetting een goede daad is geweest. In het bos werden 19 boomhutten opgericht en bij de ontruiming werden 15 containers vol afval weggevoerd. De bezetters hebben er dus helemaal niet op een ecologische manier gewoond. *(Rumoer)*

De 15 containers vol afval bewijzen dat de bezetters het bos voor een groot gedeelte naar de knoppen hebben geholpen !

Verfaillie

Minister Stevaert verklaart steeds opnieuw dat de mobiliteit moet worden verbeterd en dat de overheid inspanningen moet leveren om zwarte punten weg te werken. Een van de uitgangspunten van het BPA was precies het verbeteren van de Vaartdijkstraat.

Ik heb vandaag een beetje medelijden met de heer Van Nieuwkerke. Op de regionale tv en in de lokale pers heeft hij terecht gesteld dat hij de gemeenteraadsbeslissing van juni 2000 blijft steunen. Minister Landuyt daarentegen heeft dinsdagavond tijdens de Brugse gemeenteraadsbijeenkomst verklaard dat hij nog steeds geen keuze heeft gemaakt, en dat meer dan een jaar na datum ! Hij laat de zaak blauwblauw, of beter roodrood. Voor een Vlaams minister met thuisbasis in Brugge, die heeft geprobeerd om burgemeester van die stad te worden, is deze attitude laag bij de grond en hypocriet. Sp.a en Agalev hebben in grote krantenadvertenties samen opgeroepen om zondag jongstleden te betogen in Brugge. Ook dat is een bewijs van de grote blunder die minister Landuyt in dit dossier maakt. Uit het verslag van de gemeenteraad blijkt heel duidelijk dat hij niet kan kiezen tussen Brugge en Brussel.

De VLD zwijgt, maar wat is de visie van de partij ? Ik verwijs naar de discussie tussen u en minister Gabriels van enkele maanden geleden. Minister Gabriels verklaarde toen in grote bewoordingen in de FET, De Standaard en op een aantal televisiezenders dat het mogelijk moet zijn om natuurgronden en landbouwgronden zonder al te ingewikkelde procedures om te vormen tot industriezones. Hij vroeg zich letterlijk af : 'Willen we morgen nog ondernemen of niet ?' Het artikel vervolgt : 'Sommige mensen lijken te denken dat onze welvaart vanzelf komt. Was het maar waar.' En hij lacht. 'Nee, daar heb je een goede, draaiende economie voor nodig met ondernemingen die kunnen groeien, anders zijn we tegen 2020 een museum'. U bent ongetwijfeld op de hoogte van het vervolg van de discussie waaruit zelfs parlementaire debatten zijn ontstaan.

De houding van Spirit is in dit dossier nogal eigenaardig. Spirit heeft de verkeerde keuze gemaakt. De partij had veel beter geopteerd voor een alliantie met Agalev, want die 2 partijen zitten helemaal op dezelfde golflengte. Waarschijnlijk is er een diepere reden voor de alliantie met sp.a. Ik denk dat sp.a de Agalev-stemmers er via Spirit van wil over-

tuigen om niet langer voor Agalev te stemmen maar voor hun kartel. Ik wil u dan ook verwittigen, mevrouw de minister, want het zou goed kunnen zijn dat Agalev de kiesdrempel van 5 percent niet haalt. (*Gelach*)

De voorzitter : Mijnheer Verfaillie, mag ik u vragen om u aan het onderwerp te houden en uw vragen aan de minister nu te stellen ?

De heer Jan Verfaillie : Mevrouw de minister, u predikt anarchie. Agalev heeft zelfs aangeboden om de gerechtskosten te betalen op voorwaarde dat de partij reclame mag maken voor het Lappersfortbos. Op de gemeenteraadsvergadering heeft Agalev het ontslag gevraagd van de burgemeester. In de krant staat dat de heer Van Nieuwkerke tegen Agalev heeft gezegd : 'U bent een wispelturige partij bij wie een 'ja' morgen een 'neen' kan zijn.' Die uitspraak is veelbetekenend.

Ik ga even dieper in op het schattingsverslag.

De voorzitter : Mijnheer Verfaillie, uw toegestane tijd is al lang overschreden. Het is niet de bedoeling om hier de gemeenteraadszitting over te doen. Ik dring er nogmaals op aan om uw vragen nu te stellen. De feiten zijn ons bekend, want het is niet de eerste keer dat dit onderwerp aan bod komt in de commissie.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, ik ga in op uw verzoek.

Mevrouw de minister, hoe kunt u het zich veroorloven om als vertegenwoordiger van de uitvoerende macht mensen die in overtreding zijn, een hart onder de riem te steken en met hen te sympathiseren ? Hoe verantwoordt u uw ontbijt in een bezet bos dat eigendom is van een derde ? Hoe kunt u verklaren dat u de bezetters niet hebt verwittigd dat het vonnis van de rechtbank uitvoerbaar werd verklaard en dat er een serieuze dwangsom aan vast hing ? Zult u de dwangsom helpen betalen ? Beseft u wel welke consequenties verbonden zijn aan een onterechte bezetting van een eigendom ? Heeft u echt de bedoeling om het bos te behouden ? U kwam immers pas op de proppen toen aan het dossier veel media-aandacht werd besteed. Twee jaar eerder werd het BPA probleemloos goedgekeurd door de gemeenteraad. Hoe ver staat het met de onderhandelingen over de aankoop van het kwestieuze bos ? Op welke manier zult u de eventuele aankoop van het bos koppelen aan het mobiliteitsprobleem van de stad Brugge ?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, 2 weken geleden heb ook ik een vraag gesteld over dit onderwerp. Leden van een aantal partijen voelen zich nu, na de ontruiming, in tegenstelling tot 2 weken geleden blijkbaar wel geroepen om hun mening over de zaak uiteen te zetten.

Mevrouw de minister, over het dossier van het Lappersfortbos is heel wat commotie ontstaan in de nationale pers. Het evolueert bijna dagelijks. U speelt daarbij een belangrijke rol. Het is daarom vanzelfsprekend dat wij het dossier nauwgezet volgen. Op woensdag 9 oktober vond een tweede overlegronde plaats tussen u en de Brugse burgemeester over de toekomst van het Lappersfortbos. Het Brugse stadsbestuur blijft weigeren om het BPA-Ten Briele te wijzigen en wil niet het minste risico lopen om planschade te betalen aan de eigenaar, Fabricom.

Ondertussen werden de bezetters op maandag 14 oktober uit het bos gezet. U hebt daarop in heel negatieve bewoordingen gereageerd. De volgende dagen verschenen in de pers berichten over een vertrouwelijk e-mail die vanuit uw kabinet aan het Brugs stadsbestuur zou zijn verstuurd met de vraag om de ontruiming nog enkele dagen uit te stellen, tot na de onderhandelingen met Fabricom. Klopen deze berichten ?

Op woensdag 16 oktober zou u voor de eerste keer concrete onderhandelingen hebben gevoerd met Fabricom over de mogelijke aankoop van het bos. Volgens persberichten eist minister Van Mechelen dat, mocht u erin slagen om de onderhandelingen met Fabricom tot een goed einde te brengen en het bos aan te kopen, de verloren gegane ambachtelijke zones in het bos, elders worden gecompenseerd. Burgemeester Moenaert eist dat dat in het Chartreusegebied zou gebeuren, waar de stad Brugge een innovatiecentrum en een zone voor de hoofdzetels van belangrijke bedrijven plant. Het Chartreusegebied wordt op vraag van minister Van Mechelen nu trouwens al bij voorrang behandeld in het gestarte afbakingsproces van het regionaal stedelijk gebied Brugge. Waarschijnlijk zal het gebied worden ingekleurd als stedelijk. Het valt dan ook ten zeerste te betwijfelen of de protesten van de natuurgroeperingen hieraan nog iets zullen kunnen veranderen.

Mevrouw de minister, hoe ver staan de onderhandelingen over de mogelijke aankoop van het bos met de eigenaar Fabricom ? Wat gebeurt er met het nog vigerende gewestplan ? Ik weet dat het niet tot uw bevoegdheden behoort, maar ik ga ervan uit dat u over de nodige informatie beschikt. Volgens het gewestplan is de zone nog steeds ten dele bestemd voor ambachtelijke bedrijven en KMO's. De stad Brugge wil geen gebruik maken van het artikel 165 van het decreet op de ruimtelijke ordening om in sommige gevallen via een BPA af te wijken van het gewestplan. Is het in dat geval niet nodig om een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te stellen ? Zal minister Van Mechelen tegemoetkomen aan die vraag ?

Als u erin slaagt om het Lappersfortbos aan te kopen als een stuk stedelijk groen met een sociale functie, want het bos is nog niet opgenomen in het VEN, dan blijft het dossier van de zuidelijke ontsluiting bestaan. Wat zal er gebeuren met de plannen van het Brugse stadsbestuur om die ontsluiting ten dele te realiseren via de verbreding van de Vaardijkstraat langs het bos ? Bent u het eens met de compensaties die de burgemeester vraagt in het Chartreusegebied ?

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het verheugt ons dat Brugge zoveel aandacht krijgt van heel Vlaanderen, want dat gebeurt niet dikwijls. (*Rumoer*)

Ik heb de ontruiming van het bos de hele dag van nabij meegemaakt. Het nodeloos geweld was niet in verhouding met de actie. Zondag ben ik in het bos geweest en ik heb gemerkt dat het geweld ook veel schade heeft aangericht aan de natuur.

De uitleg over de 15 containers afval, klopt niet. In het bos stond een gebouw. De Lappersforters zijn er tijdens de winter ingetrokken. Dat gebouw werd afgebroken en het puin werd in de containers goegoid. Op dat puin werden blikjes en ander gewoon afval goegoid. Het verhaal moet correct worden verteld, want het ging helemaal niet over 15 containers vol afval van de bezetters.

Anderhalf jaar geleden begon de bezetting van het bos. Agalev-Brugge heeft het oorspronkelijk BPA inderdaad goedgekeurd, maar reeds anderhalf jaar proberen wij om met de provincie, de stad en

Declercq

Vlaanderen een oplossing te vinden voor dit stuk bos. We hebben vragen gesteld aan minister Stevaert en in de gemeenteraad. Anderhalf jaar geleden zijn onze ogen open gegaan en sindsdien hebben we het dossier niet meer losgelaten.

Aan de kersverse bruid van sp.a, Spirit, vraag ik om druk uit te oefenen op sp.a. In het begin van een huwelijk lukt zoiets makkelijk. We willen aan sp.a vragen om onze gedachtengang te volgen zodat het bos kan worden aangekocht en op een goede wijze beheerd. Voor het stadsbestuur is het heel belangrijk dat sp.a aan onze kant staat. Het is heel moeilijk voor ons dat de partij op nationaal niveau iets anders zegt dan op lokaal niveau.

Aan minister Dua vragen we om het bos te kopen, maar niet aan een woekerprijs, want die zou niet kunnen worden verantwoord. We vragen dan ook aan Fabricom om een redelijke prijs te vragen voor het bos. We hebben het volste vertrouwen in minister Dua dat ze zal handelen als een goede huismoe-der.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, het klopt dat me 2 weken geleden al een gelijkaardige vraag werd gesteld over dit dossier. Toch zal ik mijn invalshoek als minister van Leefmilieu en bevoegd voor bos, nog eens uit de doeken doen.

Mijnheer Verfaillie, in het regeerakkoord staat heel uitdrukkelijk dat het de bedoeling is van de Vlaamse regering om de bosoppervlakte uit te breiden, zeker in de bosarme provincies, en om de bossen maximaal te beschermen. We proberen op dat vlak heel actief te zijn in de provincie West-Vlaanderen, want dat is de meest bosarme provincie van Vlaanderen. Op diverse locaties in West- en Oost-Vlaanderen lopen projecten voor bosuitbreidingen, bijvoorbeeld in Kortrijk, Tielt, Izegem, Wevelgem, Gent en Grimbergen. Ik kan u verzekeren dat het ontzettend moeilijk is om in Vlaanderen nieuwe bossen aan te leggen. Daarvoor zijn heel veel discussies en inspanningen om gronden te verwerven, nodig. Elk dossier voor bosuitbreiding is een moeilijke strijd. Het zou dan ook heel erg zijn om bestaande, waardevolle bossen teloor te laten gaan. Voor het behoud van een bestaand stadsbos of een bos met een enorm potentieel om een stadsbos te worden, moet alles worden gedaan. Inwoners van een stad hechten heel veel belang aan groen en aan

een bos in de onmiddellijke omgeving van de stad. Daarom doen we al het mogelijke om het Lappersfortbos te behouden. Uiteindelijk vormde die reden ook de kiem van de acties van de jongeren voor het behoud van het bos.

Het is een kerntaak van het Vlaams Gewest om stadsbossen te realiseren. Voor het behoud van groen in de stad, verkiezen we dat de gemeentelijke overheid zich inschrijft in ons beleid. Het Lappersfortbos bevindt zich tussen beide categorieën in. Aan de ene kant gaat het over het behoud van een groene plek in de stad, aan de andere kant gaat het ook over een oppervlakte bos met een enorm potentieel om een echt stadsbos te worden. Zo'n bos zou een sociale functie hebben waarvan de Bruggelingen kunnen genieten.

Op 11 september heb ik daarom aan de burgemeester van Brugge per brief laten weten dat ik een initiatief van de stad zeker zou steunen zowel op het vlak van financiële middelen als van know-how. Tijdens het overleg op 19 september bleek dat het stadsbestuur van Brugge niet bereid was om zelf inspanningen te leveren ter bescherming van het bos. Integendeel, de stedelijke overheid had vooral vragen over de ontsluiting via de Vaartdijkstraat en ging ervan uit dat het Vlaams Gewest daartoe inspanningen zou leveren. Het stadsbestuur vroeg ook om industrieterreinen. Na 19 september was duidelijk dat een eventueel initiatief zou moeten komen vanuit het Gewest.

Om niet in een patstelling terecht te komen, heb ik me bereid verklaard om de onderhandelingen met Fabricom alleen te voeren. Het was natuurlijk beter geweest om een triumviraat te vormen en te proberen om samen met de stad Brugge naar een oplossing te zoeken. Spijtig genoeg bleek dat niet mogelijk.

Ik benadruk dat het nooit mijn bedoeling is geweest om een tegenstelling tussen de stad Brugge en het Vlaams Gewest te creëren. Het uitgangspunt van de stad Brugge was dat ze de financiële kost verbonden aan een BPA-wijziging niet op zich kon of wou nemen. Ik ken de financiële situatie van de stad Brugge onvoldoende om te oordelen of deze houding legitiem was. Ik wou de zaak in geen geval laten uitdraaien op een conflict tussen de stad Brugge en het Vlaams Gewest. Burgemeester Moenaert heeft trouwens verklaard dat hij het goed zou vinden dat het gewest het bos koopt, op voorwaarde dat hij niet moet instaan voor de financiële middelen.

Dua

Ik wil in de eerste plaats een oplossing vinden voor het bos. We moeten met alle mogelijke middelen proberen om een redelijke oplossing te vinden. Ik ben er nog altijd van overtuigd dat met de nodige creativiteit en politieke wil dit eventueel wel mogelijk moet zijn.

De voorgeschiedenis van dit dossier is uiteraard belangrijk. Waar ligt de basis van de feiten waar we nu mee worden geconfronteerd? Eigenlijk kunnen we teruggaan tot de jaren '70, bij de opmaak van de gewestplannen. Toen heeft men beslist dat deze zone een stuk industriegebied en een stuk KMO-zone zou worden. Op dat moment heeft men een beslissing genomen. Toen was de gevoeligheid voor het behoud van groen veel minder aanwezig dan nu. Toch kan ik u zeggen dat ook toen reeds zowel vanuit wetenschappelijke hoek als vanuit de natuurbeweging gewezen werd op het feit dat daar een waardevol stuk grond lag en dat het eigenlijk niet aangewezen was om dat zomaar om te zetten in industriegebied en in KMO-zone. Men heeft toen echter de politieke beslissing genomen om dat groen niet te behouden en om er dus een bestemming aan te geven die we allemaal kennen.

Ik wil er toch ook op wijzen dat dit er dus al 30 jaar ligt. Het is al 30 jaar dat de bestemming industriegebied is. Het is al 30 jaar dat er een KMO-zone kan komen. Blijkbaar is de grote vraag daar toch niet echt aanwezig. Anders was dit terrein immers al veel langer gevaloriseerd geweest. Ik vind dat we daarmee rekening moeten houden in de discussie.

Naast het ecologisch belang van het desbetreffende bos is de voorbije maanden ook gebleken dat dit bos ook een groot maatschappelijk belang heeft. Zowel de mensen van Brugge als diverse verenigingen hebben duidelijke signalen gegeven. De politici hebben uiteraard de plicht om te luisteren naar die signalen uit de samenleving. Jonge mensen, jonge gezinnen en families met kinderen vragen dat het bos behouden blijft en vragen dat daar een stadsbos wordt gerealiseerd. In die zin is het belangrijk dat we daar gehoor aan geven.

Ik zal eerst ingaan op de vragen van de heer Roegiers. Hij heeft het vooral over de ontruiming. Mijnheer Roegiers, ik was er niet van op de hoogte dat het Lappersfort op maandagmorgen ontruimd zou worden. Burgemeester Moenaert had me wel tijdens het overleg van 9 oktober gemeld dat hij niet langer wou wachten.

In die zin wil ik ook het volgende bevestigen. Wanneer een burgemeester de opdracht krijgt van de gerechtelijke instanties om een ontruiming te organiseren, moet hij zich daarnaar schikken. Dat heb ik trouwens ook altijd gezegd. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Hoe dan ook, u weet dat we een onderhoud hebben gehad met de burgemeester. Dat was op woensdag. Ik heb hem dan ook gezegd dat we eerst zouden proberen om toch nog met Fabricom 'on speaking terms' te geraken, zodanig dat we zouden weten in welke richting het dossier evolueert.

Op donderdag, dus de dag na mijn ontmoeting met de burgemeester, konden we Fabricom eindelijk aan de lijn krijgen. Toen werd ons gezegd dat de eerstvolgende mogelijkheid voor een afspraak de daaropvolgende woensdag was. We hebben er nog op aangedrongen om het te vervroegen, maar het eerste moment dat Fabricom met ons wou praten, was de week erna op woensdag. Op vrijdag heb ik inderdaad mijn medewerker gevraagd om de burgemeester van dit overleg op de hoogte te brengen en hem te laten weten dat een ontruiming mischien niet echt gunstig zou zijn voor de verdere afhandeling van het dossier.

Op maandagvoormiddag werd mijn kabinet door de pers op de hoogte gebracht van het feit dat er een ontruiming bezig was. Wij hebben toen contact gezocht met de kabinetschef van de burgemeester. De burgemeester zelf was onbereikbaar. De kabinetschef kon of wou geen uitsluitsel geven over de aan de gang zijnde uitzetting.

Het is niet aan mij om te oordelen over de manier waarop die ontruiming gebeurd is. Ik was daar zelf ook niet bij aanwezig. Ik heb wel de beelden gezien op televisie. Iedereen kan daar zijn of haar eigen conclusies uit trekken. Ik heb ook begrepen dat de burgemeester ondertussen aan het Comité-P heeft gevraagd om een onderzoek in te stellen. Ik denk dat we nu dit dossier op zijn beloop moeten laten gaan. Als blijkt dat er onregelmatigheden worden vastgesteld bij de aanpak van de politiediensten behoort het tot de taak van de bevoegde minister om daartegen op te treden.

Ik leg even uit wat het chronologisch verloop is van dit dossier. Op 9 september is er inderdaad de beslissing van de vrederechter in verband met de ontruiming. Op 11 september was er mijn aanbod aan burgemeester Moenaert om te helpen een oplossing uit te werken, zowel financieel als qua know-

Dua

how. Mijn brief had ondertussen de brief van burgemeester Moenaert aan minister-president Dewael gekruist. In die brief vroeg de burgemeester wat de intenties van de Vlaamse regering waren in verband met het dossier. We hadden dus wel enigszins hetzelfde idee dat we samen rond de tafel moesten gaan zitten. Op 13 september was er de betekening van het vonnis.

Op 19 september was er het eerste overleg tussen het stadsbestuur, Fabricom en mezelf. Daaruit bleek dat de stad niet bereid was om te helpen bij het uitwerken van een oplossing in verband met het bos. De mensen van het stadsbestuur legden namelijk een aantal eisen op tafel. Zo wilden ze het behoud van het areaal industriegebied en de aanleg van de Vaartdijkstraat.

Op 25 september is er dan een overleg geweest tussen mijn kabinet en het kabinet van minister Van Mechelen. Daar is het standpunt van de Vlaamse regering tot stand gekomen. Dat heb ik trouwens ook geantwoord op de vraag om uitleg van 3 oktober. Twee aspecten spelen hierbij een rol. Aan de ene kant is er ruimtelijke ordening en aan de andere kant aankoop. Van de kant van minister Van Mechelen is er een duidelijke vraag gesteld. Als er een bestemmingswijziging nodig is, moet dit gebeuren via een BPA-wijziging, dus op initiatief van het stadsbestuur. Dat neemt echter niet weg dat er vanuit het Vlaams Gewest inspanningen kunnen en moeten gebeuren om dit bos aan te kopen. Vanuit het aspect van ruimtelijke ordening heeft minister Van Mechelen er wel op aangedrongen dat de ruimtebalans voor Brugge constant moest blijven.

Op 7 oktober is er dan een overleg geweest tussen mijn medewerkers en een onderhandelaar van Fabricom. Fabricom heeft daar een zeer hoge prijs op tafel gegooid. Ik zal die hier nu niet herhalen, maar die is ondertussen wel in de pers verschenen. Mijn medewerkers hebben onmiddellijk gesteld dat dit een te hoge prijs is. Als Vlaams Gewest zijn we niet bereid om echt een speculatieve prijs te betalen. Ik denk dat dit maar terecht is. Het is niet omdat het bos nu volop in de media-aandacht staat, dat we om het even welke prijs moeten betalen om het aan te kopen. Als ik dit zou doen, zouden er – en terecht – vragen vanuit het parlement komen.

Er wordt dan afgesproken om na het overleg van 9 oktober een bod over te maken vanuit het Vlaams Gewest. Fabricom heeft daar beloofd spoedig te reageren. Er wordt afgesproken dat sowieso een aankoop in der minne de beste procedure is,

als er natuurlijk een akkoord is over de prijs. Het alternatief is natuurlijk dat men heel de procedure doorloopt van een onteigening, gekoppeld aan een ruimtelijkebestemmingswijziging, en dan de procedure inzet voor het prijskaartje dat daaraan hangt. Dan is ook het bos gered. Dat is dus een alternatief, maar dan zitten we natuurlijk wel in een jarenlange procedure inzake betwistingen rond schadevergoedingen, enzovoort.

Op 9 oktober wordt het standpunt van het Vlaams Gewest meegedeeld. De stad Brugge zou eigenlijk moeten instaan voor de ruimtelijke bescherming, via een BPA-wijziging. Het Vlaams Gewest engageert zich voor een mogelijke aankoop, maar op voorwaarde van een redelijke prijs. Op 9 oktober is er nog eens telefonisch contact geweest tussen mijn medewerker en de afgevaardigd bestuurder van Fabricom in functie van een spoedige afspraak.

Op 10 oktober hebben we opnieuw contact opgenomen. Dan is de afspraak vastgelegd op 16 oktober. Op vrijdag 11 oktober werd door ons via e-mail aan de burgemeester bevestigd dat het overleg met Fabricom zou doorgaan.

Op maandag 14 oktober is het bos ontruimd. Ik heb toen effectief gereageerd. Ik zou immers liever gehad hebben dat we een oplossing konden voorstellen, zodanig dat de actievoerders uit vrije wil het bos zouden verlaten. Ik heb altijd het gevoel gehad dat de actievoerders daar ook toe bereid waren. Op het moment dat er op een of andere manier een soort groen licht zou zijn gekomen, en de actievoerders de garantie gekregen zouden hebben dat het bos gered zou worden, dan zouden ze het bos ontruimd hebben. Ze hadden zelfs een hele planning opgemaakt hoe ze dat zouden doen. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Op woensdag 16 oktober is er dan overleg geweest tussen mezelf en de heer Casier. Dat is de gedelegeerd bestuurder van Fabricom. We hebben daar een realistisch aanbod gedaan inzake de aankoopsprijs. Dat was een zeer constructief gesprek. De heer Casier heeft het engagement opgenomen om dat bod op een ernstige manier intern binnen Fabricom te onderzoeken.

Ik heb er sterk op aangedrongen om deze week een antwoord te krijgen. Niemand heeft er baat bij dat dit dossier nog weken blijft aanslepen. Er is een engagement gekomen van Fabricom om in de loop van deze week opnieuw met ons contact op te nemen om na te gaan of we op een of andere manier elkaar kunnen vinden voor wat betreft de aankoop.

Dua

Vorige week vrijdag is dit dossier ook ter sprake gekomen op de vergadering van de Vlaamse regering. De stappen die ik ondertussen ondernomen heb, zijn in die zin gedekt door de volledige Vlaamse regering. Dat is meteen ook een antwoord op de derde vraag van de heer Roegiers.

Formeel gesproken moet ik in dit dossier de regering niet echt consulteren. Er is een delegatiebevoegdheid, waarbij ik bevoegd ben om aankopen te doen. Ik heb dit tot nu toe nogal consciëntieus gedaan. Ik heb daar van mijn collega's nog niet veel kritiek op gekregen. Ik denk dus dat het vertrouwen van mijn collega's in mijn aankoopbeleid nog niet beschaamd is.

Wel heb ik vanaf de aanvang altijd een zeer nauw contact gehad met minister Van Mechelen. Ik zal immers zeker het akkoord moeten krijgen van de minister van Financiën en Begroting. Ik zal dus nooit een definitieve uitspraak doen zonder consultatie van minister Van Mechelen. Hoe dan ook, ik heb de leden van de Vlaamse regering altijd op de hoogte gehouden van het verloop van het dossier.

Ik kom dan bij uw vierde vraag. Ik zoek zeker geen polarisatie met de stad Brugge. Dat is zeker niet mijn bedoeling. Bij de afwerking van het dossier zullen we ook zeker opnieuw met de stad Brugge rond de tafel moeten zitten, om dit op een goede manier af te handelen. Het stadsbestuur is inderdaad meegestapt in de denkpiste van de aankoop. De burgemeester heeft me dat ook bevestigd. Als het Vlaams Gewest bereid is om dat te kopen, dan is het voor hem helemaal geen probleem. De stad Brugge engageert zich echter niet om zelf in te staan voor een financiële bijdrage of voor een initiatief op het vlak van ruimtelijke ordening.

Dan kom ik nu bij de vragen van de heer Verfaillie. Hij heeft het blijkbaar nogal moeilijk met mijn houding in dit dossier. Mijnheer Verfaillie, het is natuurlijk correct dat het dossier in de aandacht gekomen is door het feit dat een aantal jonge geëngageerde mensen het dossier op de politieke agenda hebben gebracht. De waarde en het belang van dit bos waren vele beleidsmakers blijkbaar ontgaan. Ik spreek me niet uit over de manier waarop de actie gevoerd werd, maar naarmate het dossier vorderde, werd toch duidelijk dat het doel van de actie legitiem was.

Op een bepaald moment ben ik daar effectief naartoe gegaan om me ter plaatse van de zaak te verge-

wissen. Als er rond een bevoegdheidsmaterie maatschappelijke beroering ontstaat, denk ik immers dat het goed is dat de desbetreffende minister overleg pleegt met de maatschappelijke groepen die daarrond actief zijn. Dat was een eerste reden.

Een tweede reden was dat ik vanaf de aanvang het volgende heel goed wist. Als het Vlaams Gewest iets kan doen, dan is het het bos aankopen. In een dergelijk moeilijk dossier ga ik echter geen aankoop doen vooraleer ik gezien heb waarover het gaat. Ik wil me er op voorhand van vergewissen of het al dan niet potenties heeft om effectief een goed stadsbos te worden.

Dit waren de twee redenen waarom ik uiteindelijk een bezoek heb gebracht aan het bos. Tegenover de buitenwereld heb ik altijd erkend dat het ging om een illegale actie. De burgemeester is daarna ook bij de actievoerders geweest. Hij heeft dus ook wel de feeling gehad om met die mensen te praten om na te gaan wat de mogelijke oplossingen zijn.

Mijnheer Verfaillie, u spreekt over een kleine groep mensen. Ik moet er u toch op wijzen dat ondertussen een heel reeks groeperingen zich aangesloten hebben bij de actie: Greenpeace, het Wereld Natuur Fonds, vele plaatselijke groepen, Natuurpunt, de Bond Beter Leefmilieu. Ondertussen hebben reeds 70 verenigingen de doelstelling van de actievoerders onderschreven. Ondertussen hebben ook de vakbonden hun steun verleend aan deze actie. Dat wijst er toch op dat het hier gaat om een actie die gevoelig ligt in de samenleving en waar een maatschappelijk draagvlak voor bestaat.

Ik heb al geantwoord op de vraag hoe ik tegenover de ontruiming sta. Het is niet aan mij om dit te beoordelen. Ik weet wel dat de actievoerders goede juridische adviseurs hebben. Ik vind het ook een goede zaak dat ze zich laten bijstaan door advocaten.

Mijnheer Verfaillie, het is ook niet mijn taak om aan die mensen alle juridische implicaties van hun acties toe te lichten. Ik weet dat dit werd gedaan door hun advocaten. Ik vermoed dat ze zich dus toch wel bewust waren van de mogelijke gevolgen van hun acties. Ik hoop in elk geval dat er ook voor die mensen een goede regeling uit de bus komt. Dat is zeker nog een dossier dat we van nabij zullen volgen.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat ik daarmee het grootste deel van de vragen beantwoord heb. Wat de onderhandelingen betreft, kan ik nog het volgende zeggen. Ik treed de woorden van de heer

Dua

Roegiers bij. Ik ga dus zeker geen getallen noemen. Ik ga ook niet zeggen hoever we staan in die onderhandelingen. Ik kan u alleen maar zeggen dat er ook vanuit Fabricom momenteel een vrij positieve ingesteldheid is met betrekking tot het dossier. Ik zeg dit echter met de nodige voorzichtigheid. Uiteindelijk zal er een bedrag op tafel komen en zullen we zien wat haalbaar is en wat niet haalbaar is.

Een bedrijf als Fabricom heeft natuurlijk vele allianties : met Sita en met Suez. Het is een internationale groep die zich ook bezighoudt met milieuaspecten en die zich profileert als een groep die actief is op het vlak van milieu. Een dergelijke internationale groep heeft mijns inziens dan ook een soort maatschappelijke roeping. Ook zij moet luisteren naar de signalen die ze krijgt van op het terrein. Ik hoop dan ook dat we onze besprekingen in een positieve sfeer kunnen voortzetten en dat we uiteindelijk tot een haalbare oplossing zullen komen.

De voorzitter : De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers : Mevrouw de minister, ik wil u bedanken voor het zeer uitgebreid en ook correct antwoord dat u hier aan de commissie hebt gegeven.

Voor ik nog een aantal zaken overloop, wil ik toch wel het volgende aan mevrouw Declercq meegeven : Spirit en sp·a zijn niet gehuwd. Laten we het veeleer een lat-relatie noemen. In relaties is het überhaupt geen goede zaak om het over alles voor 100 percent met elkaar eens te zijn. Dan wordt men immers slaafs en onderdanig. Als we af en toe van mening verschillen, zal precies dat onderstrepen wat het belang is van het kartel met sp·a.

Mevrouw de minister, u hebt nog geen antwoord gegeven op mijn vijfde vraag. Misschien kunt u dat straks nog kort doen.

Ik vind het een beetje flauw dat u zich eigenlijk niet echt distantieert van de wijze waarop de actie vorige week werd gevoerd. Ik heb in het begin al gezegd dat het optreden van de ordediensten niet in verhouding stond tot de vredelievende manier waarop een aantal mensen een bos bezetten. Die mensen werden daar door een ordemacht van ruim 200 agenten hardhandig uitgezet. Het zou voor u

toch geen al te grote moeite zijn om te zeggen dat u dat toch wel een beetje overdreven vindt.

U hebt ook gezegd dat voor u tot aankoop overgaat, u heel duidelijk wilt weten waarover het gaat. Met dat doel hebt u op 12 juli onder andere ook het bos bezocht. Het verbaast me dan toch wel een beetje dat u pas op 11 september een eerste actie hebt ondernomen om effectief te kennen te geven dat u het bos zou kopen. Daar heb ik toch nog altijd een aantal vragen bij. Het dossier is ruim een jaar oud. Ik heb hier een aantal momenten opgesomd waarop het voor u mogelijk was om in het dossier in te breken. U zegt nu zelf dat u pas op 11 september echt heel formeel een eerste actie hebt ondernomen. Ik vind dat behoorlijk laat, maar ik hoop in elk geval dat het niet té laat was.

Ik heb ook nog een opmerking over het standpunt van de regering. Ik wist al wat u hebt gezegd inzake het delegatiebesluit, enzovoort. Het komt me echter toch wel enigszins vreemd over. Minister Stevaert tekent eerst een onteigeningsbesluit en trekt dat besluit dan opnieuw in. Het lijkt me vreemd dat er op het niveau van de regering dan al geen duidelijk standpunt werd ingenomen.

Over deze zaken zou ik nog wat uitleg willen krijgen. Hoe dan ook, ik denk dat deze commissie u eensgezind nog veel succes kan toewensen in de onderhandelingen die u nog te wachten staan met Fabricom.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mevrouw de minister, ik kan uw houding alleen maar toejuichen nu u een bocht van 180 graden hebt gemaakt ten opzichte van eerdere verklaringen vorige week toen u zich volledig distantieerde van de actie van de burgemeester. (*Rumoer*)

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, de heer Verfaillie insinueert dingen die ik helemaal niet gezegd heb. Ik wil dat nu meteen rechtzetten.

Mijnheer Verfaillie, ik heb publiek verklaard dat ik zeer goed begrijp dat als een burgemeester een betekening krijgt van een vonnis, hij dat moet uitvoeren. Uiteindelijk is het echter Fabricom die de stap zet via een deurwaarder om de opdracht te geven. Wij hadden afgesproken met Fabricom en met de stad Brugge dat het zou worden uitgesteld tot wanneer er duidelijkheid was over de onderhandelingen.

Dua

Op dat moment is er blijkbaar ook een communicatiestoornis geweest bij Fabricom. De centrale zetel heeft geen opdracht gegeven, maar plaatselijk blijkbaar wel. Dan is er effectief opgetreden, terwijl ik had gevraagd om te wachten tot er meer duidelijkheid was over de onderhandelingen.

In die zin blijf ik betreuren dat men is overgegaan tot de ontruiming van het Lappersfortbos vooraleer wij de kans gehad hebben om te kijken of er een mogelijke oplossing was. Daar blijf ik bij.

De heer Jan Verfaillie : Mevrouw de minister, ik stel alleen maar vast dat u zich distantieert indien u zegt dat de burgemeester inderdaad verplicht was om op vraag van Fabricom het bos te gaan ontruimen. Dat hebt u vorige week toch in iets andere bewoordingen laten blijken.

Dan heb ik ook nog de volgende opmerkingen. Ik ga hier geen relaas maken van een schattingsverslag, maar als ik u was, dan zou ik toch een officieel schattingsverslag aanvragen bij het Comité tot Aankoop, en geen officieus schattingsverslag. Voorts heb ik nog altijd geen antwoord gekregen op mijn vraag over de Vaartdijkstraat. Hoe zit het met de mobiliteit van Brugge ?

U zegt vervolgens dat het de taak is van de regering om bossen aan te kopen en bestaande bossen in stand te houden. Dat staat in het regeerakkoord van 1999. Het BPA is goedgekeurd in 2000, ook door Agalev. Ik betreur echt dat de onderhandelingen van uw kant pas na 1 jaar gestart zijn. Toen de tv-camera's volop op het bos zaten, is Agalev tevoorschijn gekomen.

Ik wil u ook nog vragen hoe het zit met de afbakening van het stedelijk gebied van Brugge. U hebt daar waarschijnlijk ook bijkomende informatie over.

De voorzitter : Dat is de bevoegdheid van minister Van Mechelen.

De heer Jan Verfaillie : U hebt daarover ongetwijfeld overleg gepleegd met minister Van Mechelen.

Het zit me vooral dwars dat Agalev eerst 12 maanden heeft gezwegen en dan bovendien later aan de actievoerders heeft aangeboden om de gerechtskosten te betalen op voorwaarde dat de partij reclame mocht maken voor het Lappersfortbos.

Ik ben het ermee eens dat een partij van houding kan veranderen na het voldoende bestuderen van een dossier, maar ik mis een duidelijke visie van de Vlaamse minister van Tewerkstelling, de heer Landuyt. Na 14 maanden verklaart hij laconiek dat hij nog steeds geen keuze heeft gemaakt. Die houding is een Vlaams minister onwaardig.

De voorzitter : Mijnheer Verfaillie, u mag een repliek geven op het antwoord van de minister, maar het is niet de bedoeling dat het debat herbegint. U herhaalt gewoon uw woorden. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, ik wil toch nog eens herhalen dat ik veel respect heb voor de houding van de heer Van Nieuwkerke.

Mevrouw de minister, ik raad u aan om een officieel schattingsverslag aan te vragen, want dat is blijkbaar nog niet gebeurd.

Welke oplossing ziet u voor de mobiliteitsproblemen van de stad ? Ik heb u deze vraag gesteld. U kon hierover makkelijk informeren bij het kabinet van minister Stevaert. Het kan niet anders dan dat u op de hoogte bent. Het gaat over een heel belangrijk dossier. Vooraleer u 3 tot 5 miljoen euro betaalt, moet u toch overleg plegen met minister Van Mechelen over de afbakening van het stedelijk gebied Brugge.

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, als iemand een vraag om uitleg indient over hetzelfde onderwerp als een interpellatie, zou het misschien geen slecht idee zijn dat ook de tekst van de vraag om uitleg aan de diensten van de minister worden doorgespeeld zodat ze erop kan antwoorden. Dat is nu niet gebeurd en bijgevolg heb ik helemaal geen antwoord gekregen op een aantal van mijn vragen.

Mevrouw de minister, de uitzetting werd voldoende geschetst. We hebben echter nog geen antwoord gekregen over wat in de toekomst moet gebeuren. Wat zal er gebeuren indien u erin slaagt om het bos aan te kopen ? Komt de verbreding van de Vaartdijkstraat er dan wel of niet ? Die verbreding is immers belangrijk voor de stad. Zult u daarover spreken met minister Stevaert ? Welk standpunt zult u innemen ? Wat zal er gebeuren met het gewestplan ? Wie moet het wijzigen ? We bevinden ons met de aankoop van het bos nog in de beginfa-

Van den Eynde

se, maar wat gebeurt daarna ? Moet de stad Brugge het BPA wijzigen ?

Het is belangrijk om eindelijk duidelijkheid te creëren over de plannen. U zult zeker nog moeten onderhandelen met uw collega's, de ministers Van Mechelen en Stevaert. Daarna zullen we u graag opnieuw ondervragen.

De voorzitter : Mevrouw Declercq heeft het woord.

Mevrouw Veerle Declercq : Mijnheer de voorzitter, ik betreur het dat de heer Verfaillie hardnekkig blijft liegen. Al in juni 2001 is Agalev-Brugge in het bos gaan kijken. Het dossier is zeker niet plots op de proppen gekomen.

Over de uitzetting wil ik nog kwijt dat burgemeester Moenaert op die dag niet te bereiken was. Zes volksvertegenwoordigers wilden de zaak met hem bespreken, maar hij was onbereikbaar. De dag nadien was hij in Salamanca. Hoe zat het dan met zijn verantwoordelijkheid ?

Ik hoop echt voor Brugge dat er een oplossing komt. Het is niet goed dat de zaak blijft aanslepen. Het bos moet worden aangekocht. Het was heel verkeerd om de jongeren niet ernstig te nemen. Het waren zeker geen gangsters, maar wel mensen met idealen. Zelfs al stemde hun aanpak niet altijd overeen met onze visie, toch hadden we moeten luisteren naar hen. Op de betoging waren volgens de rijkswacht overigens 3.000 mensen aanwezig.

Voor de zuidelijke ontsluiting, het bedrijventerrein en de tewerkstelling zijn er alternatieven voorhanden, maar die moeten niet hier worden besproken.

De voorzitter : De heer Van Nieuwkerke heeft het woord.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik apprecieer dat de minister opkomt voor groen. Ik betreur dat in het hele dossier onvoldoende werd overlegd tussen de stad en de minister. In de beginfase van het dossier werd het bos bezocht en werd er nog een schep bovenop gedaan. Een rationele dialoog werd daardoor bijna onmogelijk.

Iedereen heeft het altijd over het bos, maar de bestemming van het gebied is belangrijk. Het gebied bestaat uit 3 delen. Een eerste strook bevindt zich recht tegenover de treinconstructeur, BN. Er be-

staat dus reeds een milieubelastende activiteit, ook door het bedrijf Slabbinck en het containerpark. Het tweede deel is een gebied dat in het gewestplan wordt ingekleurd als een stadspark van maar liefst 10 hectare groot. Het derde deel werd voorbehouden voor een bedrijfszone en een moeras.

In een stadspark wordt al voorzien door het gewestplan. Het zou ideaal zijn als het voorstel kan worden uitgevoerd. Van de KMO-zone kan een natuurgebied worden gemaakt als het wordt opgekocht, maar geef aan Brugge de mogelijkheden om in het eerste deel van het gebied de milieubelastende bedrijvigheid toe te staan zoals wordt bepaald in het BPA. We kunnen de bedrijven toch moeilijk op de Markt van Brugge bouwen. Ook wij hebben behoefte aan industrie. Bovendien willen we ons verkeer in goede banen leiden.

Mevrouw de minister, ik betreur de beeldvorming in dit beeldbuisdossier. Brugge wordt geblameerd. U stelt dat West-Vlaanderen weinig bos heeft, maar in Brugge bestaat reeds 12 percent van onze oppervlakte uit groen. We beschikken over meer dan 100 hectare bos. Over de aankoop van het Chartreusegebied, dat 18 hectare groot is, kraait echter geen haan. Ook de visie van Brugge over verkeersontwikkeling wordt geweld aangedaan. De Vaardijkstraat ligt er al. De plannen betreffen de optimalisering van een bestaande weg. Het gaat dus niet over een nieuwe weg, maar de mensen van Agalev riepen en tierden tijdens de betoging dat de weg door het bos zal worden getrokken. Dat is een flagrante leugen. Mijn mond viel open van verbazing over wat bepaalde kwaliteitskranten over dit dossier durfden schrijven. Het was vergelijkbaar met propaganda uit Europa's slechte tijd.

Ik wil het alleen rationeel over het dossier hebben. De gewestplannen behoren tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering als toezichthoudende overheid, maar laat de rest alstublieft over aan de stad en aan de mensen die dicht bij de bevolking staan en voor de bevolking werken. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, ik wil graag nog antwoorden op een aantal vragen. De heer Roegiers vroeg of elk bos toegankelijk is. Volgens het Bosdecreet is een privé-bos toegankelijk op wegen en paden, tenzij de eigenaar anders beslist en een omheining plaatst. Het bos van Fabri-com was dus toegankelijk, maar alleen op de wegen en paden.

Dua

De heer Verfaillie vroeg me wat ik zou doen als hij morgen mijn tuin komt bezetten, maar die vergelijking gaat niet op. Fabricom heeft heel duidelijk laten blijken dat door de bezetters geen enkele vorm van menselijke activiteit werd gestoord. Het bos ligt er al 30 jaar. Er is geen sprake van bedrijvigheid in het gebied. Wettelijk blijft het natuurlijk wel een bezetting van een privé-eigendom. Dat de bezetters er woonden, was niet in overeenstemming met de wet. Het bos was toegankelijk omdat de eigenaar geen ijzeren hek bij de ingang had gezet.

Er werd me verweten dat ik te laat initiatieven heb genomen om het bos aan te kopen. Dat klopt evenmin. In de maand juli ben ik naar het bos gegaan en ik heb er met de bezetters gepraat. Ik ben en blijf ervan overtuigd dat een goede oplossing alleen kan worden gevonden door een bestemmingswijziging. Van het zonevreemde bos moet opnieuw een echt bos worden gemaakt. Iedereen is het erover eens dat het initiatief daartoe bij de stad Brugge ligt. Mijn houding is sinds mijn bezoek aan de bezetters onveranderd gebleven. Ik heb altijd gezegd dat ik sympathie heb voor hen en dat ik als minister van Leefmilieu ook wil dat het bos bewaard blijft, maar dat de logische oplossing in handen was van de stad Brugge. Pas 2 maanden later is de zaak geëscaleerd en heb ik bij wijze van noodmaatregel bekendgemaakt dat het Vlaams Gewest bereid is om het bos te kopen. Als het lukt, zal ik een prijs betalen die niet de normale prijs is van bos of natuurgebied. Dat is evident, want het gebied heeft een andere bestemming.

De mobiliteit van Brugge is een Brugs probleem. Het moet op lokaal vlak worden opgelost, niet hier. Hetzelfde geldt voor de afbakening van het stedelijk gebied.

Mevrouw Van den Eynde vroeg wat in de toekomst moet gebeuren. Als ik erin slaag om het bos te kopen, dan gebeurt er niets in het bos, wat ook de bestemming ervan is, behalve bosbeheer en openstelling voor het publiek. De eigenaar is initiatiefnemer om een bestemming op het terrein te valoriseren en als het Vlaams Gewest eigenaar wordt, dan zal de bestemming niet worden gevaloriseerd en blijft het een bos. Het zou logisch zijn dat de bestemming op het gewestplan wordt aangepast aan het eigenlijke statuut van het terrein : een overheidsbos met sociale doelstelling.

Mijnheer Van Nieuwkerke, op uw voorstel tot oplossing wil ik niet ingaan. Ik denk dat Brugge de zaak nog eens moet bekijken.

Het enige wat ik nog kwijt wil, is dat het over een uniek bos in Vlaanderen gaat. Nergens anders ligt een bos zo dicht bij een stad. Het Lappersfortbos sluit aan bij de stadskern.

De heer André Van Nieuwkerke : Mijnheer de voorzitter, ik wil alleen nog de raad geven aan de minister om een bodemonderzoek te laten uitvoeren. Vroeger stond er een munitiebedrijf en uit het gebied zijn al paarden weggehaald die morsdood waren door het eten van het lekkere gras.

Minister Vera Dua : Mijnheer Van Nieuwkerke, dat is een bijkomend argument om het gebied niet te valoriseren als industrie- en KMO-zone.

Met redenen omklede motie

De voorzitter : Door de heer Verfaillie werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het parlement zal zich daarover tijdens een volgende plenaire vergadering moeten uitspreken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Veerle Heeren tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidiëring van waterkeerplanken en waterwegwijzers

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Heeren tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de subsidiëring van waterkeerplanken en waterwegwijzers

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, in september 2000 bracht u een werkbezoek aan de hellende vlakken in Zuid-Limburg. Dat gebeurde naar aanleiding van de zware regenval van mei 2000 in Haspengouw. U kwam toen zelfs in mijn gemeente, Velm, op bezoek. U bent zich er komen vergewissen van de

Heeren

moeilijkheden waarmee we kampen bij het bestrijden van het water. Ondertussen werd al heel wat denkwerk verricht door de administratie, maar ook door Wateringen. U hebt ook een bodemerosiebesluit uitgevaardigd waarover ik de komende weken nog met u van gedachten wil wisselen.

In augustus 2002 is dezelfde gemeente voor de achttiende keer het slachtoffer geweest van wateren modderoverlast, net als vele andere gemeenten van Zuid-Limburg. In naam van heel veel inwoners van de regio die in de gevarezone wonen, durf ik hier zeggen dat de situatie bijzonder moeilijk is. Natuurlijk weet ik ook wel dat de wateroverlast niet uniek is voor de regio en dat nog meer plaatsen in Vlaanderen met wateroverlast kampen. Toch is de situatie in Haspengouw bijzonder omwille van de hellingen. Misschien is er toch een aparte aanpak nodig.

Ik was dan ook bijzonder verheugd met de brochure van uw administratie over bodemerosie. Daarmee is de juiste weg ingeslagen. Natuurlijk kan het probleem niet worden opgelost in 24 uur of op een paar dagen tijd. Dat maakt de communicatie met de mensen die al zo dikwijls slachtoffer zijn geweest, natuurlijk een stuk moeilijker. Ook zij willen hun verantwoordelijkheid nemen en u weet dat wie met zulke drama's wordt geconfronteerd, bijzonder creatief wordt. Daarom zijn er de voorbije 2 jaar heel wat inwoners geweest die zelf geprobeerd hebben om waterkeerplanken of waterkeringssystemen te ontwikkelen. Het ene is al succesvoller geweest dan het andere. Op sommige plaatsen is men erin geslaagd om het water en de modder zowel in tuinen als in huizen buiten te houden. Op andere plaatsen is dat echter minder gelukt.

Men zou kunnen zeggen dat dit een goede zaak is, maar wateroverlast moet natuurlijk op een structurele manier worden aangepakt. Structurele maatregelen op korte en middellange termijn zijn nodig om effectief iets te doen. Persoonlijk vind ik wel dat mensen ook aangemoedigd moeten worden om zelf hun verantwoordelijkheid te nemen.

Ik verwijs nu even naar de woorden van de specialisten. Die zeggen immers dat het bijzonder moeilijk zal zijn in bepaalde gebieden om die wateroverlast op te lossen. Als ik sommige pessimisten moet geloven, is het eigenlijk een onmogelijke zaak om te vermijden dat de dorpen in de valleien die omweld worden door heel veel hellingen, nog geconfronteerd worden met die wateroverlast. Ik geef een voorbeeld. In dat gebied spreken we over

950 hectare akkerland. In de valleien liggen dan die enkele dorpen.

Als mandataris krijg ik natuurlijk heel veel vragen. Voor veel van die vragen had ik de indruk dat we er op Vlaams niveau toch iets mee kunnen doen. Het waren bijvoorbeeld vragen naar technische informatie over waterkeringssystemen. Daar beschik ik natuurlijk zelf ook niet over. Ik ben in de administratie op zoek gegaan of daar iets voorhanden was. Ik ben er echter niet in geslaagd om daar de juiste technische informatie te vinden.

Als men op internet echter gaat zoeken naar waterkering, vindt men bijna 1.500 websites. Het zijn wel bijna allemaal Nederlandse websites. Er zijn ook verschillende websites die heel specifiek gaan over mobiele waterkeringssystemen. Daar zit zoveel informatie die ik individueel natuurlijk wel aan mensen kan bezorgen. Het is echter niet zomaar een probleem van enkele mensen in bepaalde dorpen. Het is een probleem waar veel mensen in Vlaanderen mee worden geconfronteerd.

Het grote voordeel van zulke mobiele waterkeringssystemen of waterkeerplanken is dat ze de mensen de mogelijkheid geven om op heel korte termijn hun eigendom te beschermen. Het effect op het terrein is ook aanzienlijk. Degenen die het goede systeem al gevonden hebben, zorgen er ook voor dat de gemeentelijke overheden veel minder geld moeten uitgeven om nadien de problemen te gaan verhelpen die door de wateroverlast gecreëerd werden.

Mevrouw de minister, in dat opzicht heb ik voor u een heel expliciete vraag. We hebben in het verleden samen de huisvestingsproblematiek gevolgd. Daar zijn er heel veel subsidiëringsmechanismen. Waarom zou het niet mogelijk zijn om dat ook te doen voor dergelijke systemen? Men zou vanuit de Vlaamse overheid een premiestelsel kunnen koppelen aan de goede systemen voor de inwoners die dat willen aankopen. Is dat eventueel mogelijk? Zo nee, kunt u dan zelf onderzoeken op welke manier men die particulieren individueel kan ondersteunen om die waterkeringssystemen aan te kopen?

Ik heb het dan vooral over de technische know-how. Mijns inziens moet het mogelijk zijn om die knowhow aan te bieden vanuit de administratie. Het kan niet zijn dat voor allerlei individuele gemeenten die daarmee geconfronteerd worden er enkel maar een beroep wordt gedaan op de creativiteit van die betrokken gemeente.

Heeren

Nu kom ik bij een tweede vraag, en dat is eigenlijk het waterverhaal. Ik weet dat u zult komen met een ontwerp van decreet inzake integraal waterbeheer. Ik zal proberen dat op te volgen. Straks komt er ook nog een voorstel van resolutie aan bod over waterdoorlatende betonproducten. Ik kan me daar persoonlijk achter scharen. Alleen had ik graag gezien dat het ook nog wat opengetrokken wordt naar andere materialen. Er zijn immers ook nog heel wat andere materialen.

Hoe dan ook, het waterverhaal op zich moeten we aan de mensen brengen. Het gaat dan niet alleen om degenen die geconfronteerd worden met wateroverlast – want dat zijn natuurlijk de eerst geïnteresseerden. Het is echter een opdracht van ons allemaal. Ik ben ervan overtuigd dat u, wat dat betreft, niets anders zult vertellen.

De voorbije maanden heb ik een zoektocht gehouden. Waar vind ik dat waterverhaal eigenlijk? De voorbije 2 jaar word ik wekelijks geconfronteerd met discussies van mensen die ik eigenlijk wil overtuigen dat wij ook een verantwoordelijkheid hebben. In augustus, bijvoorbeeld, is er bijzonder weinig water in die ene gemeente gevallen. Natuurlijk, water vloeit van boven naar onder. Het is van een andere gemeente gekomen. Men krijgt echter niet altijd iedereen mee in dat denkpatroon. Niet iedereen – ik denk bijvoorbeeld aan jonge kandidaat-bouwers – is daarvan overtuigd.

In de zoektocht naar informatie blijkt dat de Vlaamse Milieumaatschappij een heel goed boek heeft gemaakt: de waterwegwijzer. Dat is heel bevattelijk geschreven. Zeker de mensen die gaan bouwen, vinden daar alle informatie in. Men kan natuurlijk moeilijk verwachten dat men die boeken gaat overhandigen aan Jan Modaal, want die zijn dan weer te ingewikkeld om te lezen. Verder heb ik echter niet dadelijk informatie gevonden, bijvoorbeeld ook niet in de zuilen die in alle gemeenten staan met allerlei brochures van de Vlaamse Gemeenschap.

Mevrouw de minister, het waterverhaal is een opdracht van ons allemaal. We moeten daarover communiceren. Hebt u zelf in het verleden daartoe initiatieven genomen? Het is goed mogelijk dat ik die bevattelijke brochures niet gevonden heb. Anders zou ik in ieder geval toch vragen om dat te onderzoeken. Ik verwijs dan naar zo'n waterwegwijzer. Voor mijn part mag het ook een andere naam hebben. In ieder geval moeten we de informatie naar de mensen brengen.

Tot slot wil ik nog iets vermelden wat ik in de commissie voor Onderwijs misschien veel meer zal moeten opnemen. Het waterverhaal is een beetje zoals de problematiek van ons afval. Dat moet onderwezen worden. Hoe jonger we kinderen daarvan kunnen overtuigen, hoe beter. In dit verband heb ik de volgende vraag. Op welke manier is er een samenwerking tussen uzelf en de minister van Onderwijs om dat waterverhaal – hoe gaan we duurzaam om met water – in het onderwijs te brengen?

De voorzitter : Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde : Mevrouw de minister, het is vandaag de dag inderdaad noodzakelijk om te zoeken naar oplossingen voor het overvloedige water. Mijn vraag is in hoeverre u nu bezig bent met nog verder te onderzoeken in welke hoedanigheid bijvoorbeeld de dakvegetatie nog mee geïmplementeerd kan worden bij de aanpak van het overvloedig water.

Mijns inziens is dat toch een belangrijke resolutie die ik vorig jaar heb aangebracht. We hebben daar ook een mooi voorbeeld van gezien in Planckendaal. Ik denk dat we toch meer aandacht moeten besteden aan zulke oplossingen, die misschien niet direct maar toch op lange termijn een oplossing kunnen bieden voor het probleem van het overvloedige water.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, het verhaal is veel moeilijker, veel uitgebreider en veel genuanceerder dan dat het hier wordt voorgesteld. Het is trouwens ook een probleem dat algemeen bekend is. Het is zeker ook geen eenvoudig probleem. Er zijn diverse oorzaken van diverse niveaus, en zelfs van klimatologische omstandigheden, waar we niets aan te vertellen hebben en waar de maatschappij vandaag geen antwoord op heeft. Het ligt dus allemaal niet zo eenvoudig.

Als men de moeite doet om over deze zaken informatie te verzamelen, dan zal men zien dat er daarover heel wat informatie is. Het probleem is natuurlijk om daar het aanvaardbare uit te distilleren, wat ook niet eenvoudig is.

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua : Mijnheer de voorzitter, collega's, iedereen is zich ervan bewust dat er geen eenvoudige oplossingen zijn voor het probleem van de

Dua

wateroverlast. Het vereist in elk geval dat alle mogelijke overheden en alle mogelijke actoren samen aan oplossingen zullen moeten werken. Dat gaat dan over de particulieren, de bedrijven en de landbouwsector, alsook over de gemeenten, de provincies en het Vlaams Gewest.

In het ontwerp van milieubeleidsplan, dat momenteel nog in onderzoek is vooraleer het definitief wordt goedgekeurd, wordt aangegeven welke accenten de overheid hier in de komende jaren wil leggen. Trouwens, het decreet integraal waterbeleid is gedeeltelijk ook een decretale basis voor al die zaken.

In de eerste plaats is er de aanpak aan de bron, door het maximaal nuttig aanwenden of laten infiltreren van regenwater, het gescheiden afvoeren van overtollig regenwater, het afremmen van het water in de watersystemen, en ten slotte het voorzien van ruimte voor water. Dat zijn de belangrijkste ijkpunten van het beleid om ervoor te zorgen dat er in de toekomst minder overstromingsgevallen voorkomen.

Een van mijn hoofdbekommernissen is om opnieuw in ruimte voor water te voorzien en ook om de volledige waterproblematiek mee in rekening te brengen bij beslissingen op alle niveaus op het vlak van ruimtelijke ordening. Dat is heel belangrijk. In het verleden heeft men dat misschien te weinig gedaan.

Dit staat trouwens ook in het decreet. Ik denk bijvoorbeeld aan het invoeren van die watertoets bij elke beslissing op het vlak van ruimtelijke ordening. Dat is een heel belangrijk element. Ik denk ook aan de inkleuring van oeverzones en overstromingsgebieden in de waterbeheersplannen op de verschillende niveaus – stroomgebied, bekken, deelbekken -, zoals dat voorzien is in het voorontwerp van decreet.

Wanneer het niet mogelijk is om de oorspronkelijke natuurlijke overstromingsgebieden te gebruiken, wordt onderzocht of wachtbekkens eventueel deze functie kunnen overnemen. Uw voorstel is zeer curatief. We moeten ook naar curatieve middelen gaan. Het erosiebesluit is een stukje preventief, maar ook al een stukje curatief. We moeten op bepaalde momenten dijken plaatsen. We moeten eventueel maatregelen nemen om de acute problemen op te lossen.

De aankoop van mobiele waterkeringssystemen geeft echter geen fundamentele oplossing voor het probleem. Het kan enkel een mogelijke hulp zijn bij zeer acute en lokale problemen. Pas als alle andere mogelijkheden zijn uitgeput, kan worden gedacht aan het individueel beschermen van woningen of groepen van woningen.

Het lijkt me niet zo'n goed signaal te zijn als we dit soort zaken zouden subsidiëren vanuit de overheid, zeker niet vanuit de Vlaamse overheid. De lokale overheden kunnen daarmee doen wat ze goed achten. Het kan dus misschien wel overwogen worden door bepaalde gemeenten, maar ik zie het echt niet zitten om dat van op het Vlaamse niveau te doen. Het gaat immers om heel wat lokale dossiers.

Ik denk trouwens ook dat heel wat burgers die in feite nagenoeg geen gevaar lopen op het vlak van overstromingen, misschien toch een beroep zullen willen doen op dergelijke instrumenten uit de vrees dat het ooit wel eens zou kunnen gebeuren. Als wij dat allemaal zouden moeten gaan subsidiëren, dan hebben wij daar gewoonweg het geld niet voor. We zitten nu al met enorme wachtlijsten voor wat betreft de aanleg van de rioleringen, ook dikwijls in het kader van een oplossing voor de waterproblematiek. Daar zie ik dus eigenlijk geen echte oplossing.

Als we dan toch spreken over wat de regering moet subsidiëren aan positieve middelen, dan zou ik nog eerder denken aan het stimuleren van maatregelen aan de bron : groendaken, hemelwaterputten en gescheiden rioleringsstelsels. Dat komt mijns inziens in de eerste plaats in aanmerking in plaats van de curatieve middelen. Het is sowieso de gemeente die beslist of ze geld wil investeren in zandzakjes of in dergelijke zaken. In die zin is de lokale overheid daar ook het best voor geplaatst.

Dan was er een vraag over informatiecampagnes. We proberen de bevolking zo veel mogelijk te informeren over de waterproblematiek. We hebben onze campagne rond duurzaam watergebruik : 'Elke druppel telt'. Dat gaat over besparen op water. We hebben ook een campagne rond pesticidengebruik en rond vervuiling van water. Dat is dan het kwaliteitsaspect. U hebt gelijk dat er ook aandacht moet zijn voor de boodschap van het hele waterverhaal.

De afdeling Water heeft een aantal uitgebreide brochures uitgewerkt die een weergave zijn van de gebruikte methodologie en de resultaten van de uitgevoerde hydraulische en hydrologische modeleringen in de verschillende bekkens. Deze infobro-

Dua

chures zijn vooral gericht op lokaal gebruik, dus op mensen die echt lokaal met problemen zitten, want ze zijn sterk gericht op een bepaald gebied. Normalerweise liggen ze via de plaatselijke bibliotheken ter inzage voor de burger.

Vorig jaar werd ook een studiedag met een persconferentie georganiseerd over 'Ruimte voor water : de beste verzekering tegen wateroverlast'. Er is ook kaartmateriaal beschikbaar van potentieel overstroombare of recent overstroomde gebieden, meer gericht naar de beleidsmakers.

De overheid heeft ook een Waterloket opgericht. Het is een echt goed initiatief. Het is een echt aanspreekpunt, want de bevolking en de gemeentebesturen kunnen er met allerhande vragen over de waterproblematiek terecht. Het is de bedoeling om in de toekomst nog beter te communiceren.

Ter informatie wil ik nog vermelden dat ook op federaal niveau een communicatiecampagne wordt gepland na goedkeuring van de federale wet die de verzekering tegen schade door overstromingen regelt. Bij deze wet zullen ook kaarten horen, maar daaraan wordt nog volop gewerkt.

Tot vandaag werden reeds 2 waterwegwijzers uitgegeven, gericht tot architecten en veehouders. Ze zijn te verkrijgen bij de VMM. De wegwijzers verduidelijken vooral de bestaande wetgeving en geven een aantal praktische tips. Ze zijn gericht tot doelgroepen, dus heeft het geen zin om er grote mediacampagnes over te lanceren. Het is van belang dat de brochures terechtkomen bij de doelgroep. In aansluiting tot de studiedag waarover ik het al had, werkt mijn administratie aan een brochure die bestemd is voor een ruim publiek en waarin de algemene oorzaken, gevolgen en mogelijke remedies bij de overstromingsproblematiek op een bevattelijke manier zullen worden behandeld. Dit zal wellicht de beste manier zijn om een antwoord te geven op de vraag naar het grote waterverhaal. Samen met de heer Lachaert, hoop ik dat zo'n brochure niet voor bijkomende verwarring zal zorgen. Een eenvoudige uitleg over dit soort ingewikkelde problemen, bestaat immers niet.

De voorzitter : Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mevrouw de minister, hoe verloopt de link met het onderwijs ?

Minister Vera Dua : Het thema water wordt natuurlijk opgenomen in het project groene scholen, net als andere thema's van het leefmilieu.

De voorzitter : Ook de OVAM en de VMM hebben specifieke publicaties voor het lager onderwijs.

Mevrouw Heeren heeft het woord.

Mevrouw Veerle Heeren : Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Ik betreur natuurlijk dat zelfs niet in overweging kan worden genomen om waterkeerplanken of mobiele waterkeersystemen te subsidiëren door Vlaanderen.

Mijnheer Lachaert, na 2 jaar ben ik voldoende verdiept geraakt in het dossier om te weten dat de zaak complex is. Ik heb de brochure bij over erosiebestrijding waarin mijn dorp als een groot voorbeeld wordt beschouwd. Ik ben me ervan bewust dat er nog heel veel moet worden gedaan. Specialisten wijzen erop dat het bijzonder moeilijk zal zijn om de problemen in die gebieden op te lossen, zelfs met alle middelen die de Vlaamse overheid ons zal geven.

Mevrouw de minister, u stelt dat mijn voorstel eventueel kan worden overwogen nadat alle andere problemen zijn aangepakt. Ik betreur dat een beetje na 2 jaar en 18 overstromingen. Ik begrijp dat alle partners rond de tafel moeten worden gebracht. De zaak komt stilaan op gang. De regio raakt ervan overtuigd dat het over een gemeenschappelijke opdracht gaat. We zullen echter altijd blijven kampen met wateroverlast in de streek. Heel wat gemeenten worden als voorbeeld genoemd in de informatiekrant over erosiebestrijding en ik ben ervan overtuigd dat er nog plaatsen zijn in Vlaanderen waar het zelfs met alle beschikbare middelen en studies heel moeilijk zal zijn om het probleem op te lossen. De mensen willen zelf hun verantwoordelijkheid opnemen. Het is jammer dat de Vlaamse overheid zelfs geen technische know-how ter beschikking wil stellen van individuele bewoners.

Ik ben heel blij dat de brochure over het waterverhaal er komt. Ik kijk er naar uit. Ik hoop dat de brochure in de infokiosken van alle gemeenten beschikbaar zal zijn zodat de tienduizenden inwoners zullen worden ingelicht.

De voorzitter : De heer Lachaert heeft het woord.

De heer Patrick Lachaert : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik treed de visie van de minister volledig bij, want de uitdaging is niet het be-

Lachaert

strijden van de gevolgen van wateroverlast zoals mevrouw Heeren vraagt. Haar voorstel vormt slechts een klein element van de oplossing. De grote uitdaging bestaat erin de oorzaak van de wateroverlast te bestrijden. Die oorzaak is erg gedifferentieerd. De oplossing zal dan ook enorm veel geld kosten. De minister heeft dit jaar en de volgende jaren zelfs niet genoeg geld om bepaalde projecten uit het Rioprogramma uit te werken. Alle 308 gemeenten kampen met een achterstand en leveren dan ook allemaal grote inspanningen om bij te benen.

Mevrouw Heeren, de oorzaak moet worden aangepakt, dat is de essentie.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer Lachaert, dat weet ik wel. U hoeft me niet te overtuigen.

De heer Patrick Lachaert : Mevrouw Heeren, op het einde van de rit zal blijken dat het probleem niet wordt opgelost door waterkeerplanken voor de voordeur te plaatsen. In een beleid moeten prioriteiten worden bepaald, want het geld is beperkt. De minister tracht een goede beleidslijn te trekken door te proberen de oorzaken weg te nemen. De gemeenten mogen zich geen illusies maken over de kredieten voor de volgende jaren.

Mevrouw Veerle Heeren : Mijnheer Lachaert, ik zal de inwoners van mijn gemeente op de hoogte brengen van de VLD-visie.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 10.41 uur.*
